

Není tě slyšet, musíš křičet
není tě vidět, musíš hořet

Není tě slyšet, musíš křičet
- hlasitě zpívat a nebo řvát
není tě vidět, musíš hořet
- do noci zářit jak žhavej drát

Město je past, když tě chytí,
tak tě nepustí
například chlast ve kterým tě rozpustí
a nebo tamta, co se domů ráno navrácí
od pátku pátej z party,
komu byla matrací

Město je plný těch, co navzájem se neslyší i když si slabiky a
slova hrnou do uší
nebo volají si z utrženéjch sluchátek
dneska to zrušíme a přehodíme na pátek

Není tě slyšet, musíš křičet
- hlasitě zpívat a nebo řvát
není tě vidět, musíš hořet
- do noci zářit jak žhavej drát

Město je zbraň hromadnýho bydlení sto tisíc večerí a obědů a sn
ídaní radostná poušť, která někdy odpouští a nebo zezadu tě chy
tí, drží, nepouští

Město je past, která sebe buší do zubů
líbezná směs ještě líbeznějších způsobů
například člověk, kterej bydlí
někde nade mnou
ten občas koupí láhev
a pak tančí před bednou

Nebo ten kdosi,
co má obličej tak nevinný
a žije v akváriu,
kde mu rostou šupiny
město je ráj,
v kterým občas někdo zahřeší
vysoký domy,
ale nikde - nejvyšší